

KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

UDGIVET AF

KVINDELIG FREMSKRIDTSFORENING.

Nr. 24.

Udgaar hver Søndag. Abonnement 60 Øre
pr. Kvartal foruden Postpenge. Annonceer
pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

København, Søndagen den 14. Juni 1891.

IV. Aargang.

Alle Klager over Uregelmæssigheder
Bladets Forsendelse bedes indgivet til
det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Hverdagstanker!

Da jeg mener, det er enhver Kvindes Pligt efter Evne — den være nok saa ringe — at give sit Bidrag til Fremme af vor Ligestilling med Manden, har jeg Lyst til at skrive et Par Ord om, hvad jeg mener, at Forældre og særlig de unge Piger maa have for Øje og arbejde hen imod. Det som det først og fremmest gælder om at opnaa, er: *Kvindens økonomiske Uafhængighed* for at vinde frem og blive Mandensigestillede, for at vi, saa godt som han er i Stand til at skabe os en Livsstilling, hvorved vi kan forsørge os selv og Børnene, om vi har nogen, gøre det i en fri og selvstændig Stilling, uden at trænge til Mandens Hjælp. Da først bliver vi os selvbevidste, faar Agtelse for os selv og føler os som frie Væsener, der ikke behøver at jage efter Mandens Gunst for at faa et Hjem, og tillige blive fri for det trykende, som der i Almindelighed for voksne, udviklede Mennesker er i at staa i direkte Tyendeforhold til andre. Og da først lærer Mændene at agte os som Væsener, der er dem ligestillede. Intet, tror jeg, vilde være en mægtigere Hjælp til Kvindens virkelige Frigørelse end netop dette at være sig fuldt bevidst, at hun er i Stand til selv „at raade over sin Skæbne“.

Det gaar jo saa smaat med vor Lovgivning her i Landet, særlig naar der er Tale om *virkelige Fremskridtsreformer*, saa vi kommer vel til at vente en Stund endnu, før Mændene faar sig betænkt paa at give os politisk og kommunal Valgret, at vi kan faa Medbestemmelse over Lovene og Forholdene i det hele. Men for at blive selvstændige, behøver vi ikke at vente paa Mandens naadige Tilladelse. Lad os da se at

dygtiggøre os til at blive uafhængige af ham for *Levebrødets* Skyld, saa det virkelig er Kærlighed og intet andet, der bliver Aarsag til Forbindelse mellem Mand og Kvinde. Først da bliver Livet et Liv i Frihed ogsaa for Kvinden.

Hvilken Tryghed for Kvinden at vide sig i Stand til at ernære sig selv. Men saa længe hun ikke kan dette, bliver hun alle Dage en Slave af Manden, selv om hun faar Valgret og bliver gift med Ægtepagt.

Derfor er det, jeg vilde sige til de Forældre, der har Døtre: Lad dem lære et enkelt Fag, et bestemt Arbejde, hvorved de kan bane sig en selvstændig Vej frem i Livet. Opdrag dem i huslige Sysler og Arbejder, saa de er i Stand til at blive *dygtige Husmødre*. Men hjælp dem til at forstaa, at de skal staa paa deres egne Ben i Verden.

„Men,“ siges der, „det er saa vanskeligt for Pigernes Vedkommende at finde et passende Arbejde, de har ikke rigtig Lyst eller Anlæg for noget bestemt.“ Ja, hvorfor? fordi det er noget nyt, og fordi de Piger, der nu er voksne, ikke fra Børn af har været vant til at tænke i den Retning. Jeg var en Gang i et Hus, hvor der var 8 Drengene og 1 Pige. Datteren var 16 Aar, Sønnerne alle yngre. Disse Drengene blev der talt med paa den Maade, at de fra ganske smaa af fik Tankerne henvendte paa at vælge en Livsstilling. Moderen, der i visse Retninger var en klarsynet Kvinde, udviklede atter og atter for dem, hvor godt det kunde være for den ene at blive Præst, en anden Gartner, en tredje Sagfører, en fjerde Officer o. s. v., en Stilling til hver især. Og de fik uvilkaarlig Lyst dertil ved idelig at sysle med disse Forestillinger, saa de slog ind paa den antydede Vej næsten alle. En Dag, da Moderen saaledes udviklede Fremtidsplanerne for de ældste af Drengene, sagde én af dem:

„Men saa Anna, Moder, hvad skal hun?“ „Anna, ja hun skal jo have sig en Mand,“ var Moderens Svar.

Det var altsaa det, hun skulde sysselsætte sine Tanker med, at faa en Mand. Vinde ham ved at pynte sig, være indtagende, yndig og elskværdig o. s. v., for saa siden at leve af hans Naade, som hans Slavinde, vel vidende, at hun uden ham maatte frygte for Livets Eksistens.

Grundlaget for Ægteskabet vilde blive helt anderledes, om Mand og Kvinde stod som to frie Væsener, lige uafhængige af hinanden.

Væn derfor Pigebørnene lige saa vel som Drengene til at tænke paa en Fremtid, hvor de selv skal kæmpe for Tilværelsen. Og hvor langt anderledes vilde Livet være blandt de unge, naar de mødtes som *ligestillede frie Mennesker*, der (Lovene til Trods) stod paa samme Stade, hvorfra de søgte at vinde hinanden.

Der vilde komme en langt anderledes Bestemthed og Selvbevidsthed, og Mændene vilde vise dem *virkelig* Agtelse. Se blot paa en fælles Præsentation af Gymnastik, hvor Kvinderne er naaede lige saa vidt som Mændene, der er en Naturlighed i den Maade, hvorpaa disse Karle og Piger omgaas hinanden, saa det er en sand Fornøjelse.

Men lad os Kvinder ikke blot gymnastisere, købe vor Cycle og fare omkap med Mændene ad Landevejene. Lad os kappes med dem paa Vejen til at blive personlig og økonomisk uafhængige. *Da tvinger vi dem til at give os Valgret og alle andre Rettigheder, som de har forbeholdt sig selv.*

Derfor Du unge Pige, lad mig sige det endnu en Gang: lær et bestemt Fag, *hvorved Du kan skabe Din egen Eksistens*. Dette hindrer Dig ikke i at blive en *dygtig Husmoder, kærlig Hustru og god Børneopdrager*,